

Κυριακή 30 Αυγούστου.

(ΙΒ΄ Ματθαίου).

(Μτθ. 19, 16 – 26).

«ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθε λυπούμενος.» (Μτθ. 19, 22).

Κάποτε ὁ Κύριος εἶπε ὅτι εἶναι μακάριοι, δηλαδή τρισευτυχισμένοι, αὐτοὶ πού ἀκοῦν τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν ἐφαρμόζουν στή ζωή τους. Ὅποιοι, ὅμως, ἀκοῦν τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ δέν ἐπιθυμοῦν νά τὸν υἱοθετήσουν καὶ νά τὸν κάνουν πράξη, αὐτοὶ θλίβονται καὶ στενοχωροῦνται. Αὐτό ἔγινε μέ τὸ νεαρό τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελικοῦ ἀναγνώσματος, ὁ ὁποῖος περιγράφεται ἀπὸ τὸν εὐαγγελιστὴ Ματθαῖο ὡς ἐξῆς: «ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθε λυπούμενος».

Ὁ νεαρός ἐξερευνητὴς τοῦ Χριστοῦ δέν ἤλθε κοντά στὸν Κύριο μέ πνεῦμα μαθητείας.

Δέν προσέγγισε τόν Ἰησοῦ γιά νά βελτιωθεῖ, ἀλλά γιά νά αὐτοεπιβεβαιωθεῖ. Ἐπιθυμοῦσε νά κάνει τό Χριστό νά ὑπογραμμίσει τήν ποιότητά του καί ὄχι νά ἐπισημάνει τίς ἐλλείψεις του. Κανείς, ὅμως, δέν κερδίζει ἀπό τό Θεό, ὅταν στέκεται ἀπέναντί του μέ τήν ψευδαίσθηση ὅτι δέν ἔχει ἐλλείψεις. Εἶναι πάρα πολλοί οἱ ἄνθρωποι, κυρίως μέσα στήν Ἐκκλησία, πού θεωροῦν πώς εἶναι ὀλοκληρωμένοι καί ἄριστοι. Νομίζουν ὅτι ἡ παρουσία τους κοντά στό Θεό δέν τούς βελτιώνει, ἀπλῶς δείχνει πρὸς κάθε κατεύθυνση τήν τελειότητά τους. Μέσα στήν Ἐκκλησία δέν βρίσκονται γιά νά βελτιωθοῦν, ἀλλά γιά νά ἐπιδειχθοῦν. Στενοχωριοῦνται ἀπό τό λόγο τοῦ Θεοῦ, ὅταν τούς ἀπογυμνώνει ἀπό τίς ὑποτιθέμενες ἀρετές τους. Ὅταν τό Εὐαγγέλιο παρουσιάζει ἀκόμη καί τό παραμικρότερο ἐλάττωμά τους, τότε θλίβονται ἀπό τό ἱερό κείμενο, πού εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, καί μερικές φορές θυμώνουν καί τό διαγράφουν. Εἶναι πολύ χαρακτηριστικό πώς ὁ νεανίσκος

«ἀπῆλθε λυπούμενος». Αὐτή ἡ ἀπομάκρυνση ἀπό τό Χριστό εἶναι τό μεγάλο λάθος τῶν ἀνθρώπων πού δέν μποροῦν νά δεχτοῦν τό νυστέρι τοῦ Θεανθρώπου, ὁ Ὅποιος ἦλθε νά χειρουργήσει τά καρκινώματά μας καί ὄχι νά τά θρέψει καί νά τά αὐξήσει.

Ὁ νεανίσκος προσέγγισε τόν Κύριο μέ σκοπό νά ἐπιβάλλει τό θέλημά του καί ὄχι νά ἀκούσει καί νά δεχθεῖ τό θεϊκό θέλημα. Αὐτό τό προσωπικό θέλημα τοῦ καθενός εἶναι ἡ πηγή κάθε δυστυχίας. Ἡ ἐγωιστική ἐμμονή στό ὅτι ἔχουν γίνει οἱ σωστές ἐπιλογές καί ἡ πεισματική ἐπιμονή νά μήν ὑπάρξουν ἀνοιγμάτων καί ἀλλαγές στή ζωή καί στή συμπεριφορά ψυχραίνουν τήν καρδιά καί τή σκληραίνουν. Τήν καθιστοῦν ἀνίκανη νά ἀκούσει τήν ἀποψη τοῦ Θεοῦ γιά τό σωστό καί γιά τό λάθος, διότι ὁ ἐγωιστής ἄνθρωπος βρῆκε ἀπό μόνος του τό σωστό καί δέ χρειάζεται τίς συμβουλές τοῦ Χριστοῦ, γιά νά πορευθεῖ στή ζωή του. Τό θέλημα τοῦ Θεοῦ

είναι βαρύ και δυσβάσταχτο, όταν τό δικό μας θέλημα κυβερνάει τά πάντα. Ὁ Κύριος και τό θέλημά Του γίνονται ἐπικίνδυνα και ἄβολα δεδομένα, ἀπό τά ὁποῖα ὁ ἄνθρωπος μέ τό δικό του ἰσχυρό θέλημα προσπαθεῖ νά ἀπομακρυνθεῖ. Ὁ νεανίσκος κατάλαβε πώς ὁ Χριστός τόν καλοῦσε σέ μία ἐπικίνδυνη ζωή, χωρίς βολέματα και κοσμικές ἀναπαύσεις. Τόν καλοῦσε σέ μία ζωή κρεμασμένη και ἐξαρτημένη μόνο ἀπό τήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Μία τέτοια ζωή χρειάζεται πολύ θάρρος και μεγάλη αὐταπάρηση για νά τήν ἀκολουθήσεις. Ἐτσι λοιπόν ἀπέρριψε τό Χριστό και τή διδασκαλία Του, για νά ἀκολουθήσει τό δικό του θέλημα και τό δικό του βολεμένο τρόπο ζωῆς.

Ὁ νεανίσκος ἄκουσε τό λόγο τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά, ἀφοῦ δέν διαφημίστηκε μέσ' ἀπ' αὐτόν και ἀφοῦ δέν κατάφερε νά ἐπιβραβεύσει τό θέλημά του, ἔνωσε ἐκτεθειμένος και πώς δέν εἶχε τίποτε ἄλλο νά

κερδίσει από τόν Κύριο καί «ἀπῆλθε λυπούμενος». Πολλοί πλησιάζουν τόν Ἰησοῦ γιά κάποιο κέρδος. Ἄλλοι τόν προσεγγίζουν γιά νά κερδίσουν υλικά πράγματα από τήν ἔνταξή τους στήν Ἐκκλησία. Ἄλλοι ἐντάσσονται στήν Ἐκκλησία γιά νά καλύψουν τά ἐσωτερικά τους ἐλλείμματα καί ἀπωθημένα. Μερικοί γιά νά ἐξασφαλίσουν ἐξουσία καί ἀξιώματα, ἄλλοι γιά νά γεμίσουν τόν ἄδειο χρόνο τους, ἄλλοι γιά νά κάνουν χαρούμενες γλυκανάλατες παρέες καί πλούσιες κοινωνικές ἀναστροφές, ἄλλοι γιά νά ξεδιπλώσουν τά χαρίσματά τους καί νά δοξάζονται ἀπό τούς ἀνθρώπους, ἄλλοι γιά νά ἀμπελοφιλοσοφήσουν καί νά ἔχουν πρόθυμο ἀκροατήριον νά ἀκούει τίς προσωπικές τους ἀνοησίες. Ὅλοι αὐτοί, ὅταν ἔλθουν ἀντιμέτωποι μέ τήν ἀλήθεια καί τόν πραγματικό Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπογυμνώνονται καί καταλαβαίνουν πώς πλέον δέν ὠφελοῦνται ἀπό τή σχέση τους μέ τό Χριστό. Γι' αὐτό εἶναι πάρα πολλοί ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι, μετά τόν

πρῶτο ἐνθουσιασμό καί μετά ἀπό μία ἐπιφανειακή σχέση, ἀποκόπτονται ἀπό τό Θεό καί ἀκολουθοῦν στενοχωρημένοι καί ἀπογοητευμένοι τό δικό τους δρόμο.

Ἐμεῖς πού εἶδαμε σήμερα τή στάση τοῦ πλούσιου νεανίσκου ἄς μὴν τόν μιμηθοῦμε. Ἐάν ἀκούσουμε τό λόγο τοῦ Θεοῦ καί τόν ἐνστερνιστοῦμε, ἐάν τόν κάνουμε πράξη καί τόν ἀφήσουμε νά μεταμορφώσει καί νά ἀνακαινίσει τήν ὑπαρξή μας, τότε μπορούμε νά παραμένουμε χαρούμενα κοντά Του. Οἱ δοκιμασίες δέ θά λείψουν ἀπό τή ζωή μας. Οἱ θλίψεις καί οἱ πίκρες ἴσως νά μᾶς ποτίζουν καθημερινά μέ ἀμέτρητα δηλητήρια. Θά ὑπάρχει, ὅμως, τό ἀντίδοτο τοῦ Θείου Λόγου. Θά ὑπάρχει ὁ στηριγμός καί ἡ παρηγοριά τοῦ Χριστοῦ, πού ξέρει καί μπορεί νά λάμπει στό σκοτάδι τοῦ κακοῦ καί νά νικάει τά πάντα ὡς κραταιός καί δυνατός Θεός, στόν Ὅποιο ταιριάζει ὅλη ἡ δόξα τῶν αἰώνων. Ἀμήν.